

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

XXVII. De Missione Spiritus Sancti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

ptor; ut introëam in amplissimam felicitatem, in corporis æterna sanitate, in animarum summa puritate, in gloriæ & voluptatis Divinæ ubertate, in perpetua sanctorum familiaritate, genus, spem, sedem, gratiam & dignitatem in cœlis habiturus.

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XXVII.

*De Missione Spiritus
Sancti.*

Quanta & quàm ineffabilis hæc est pietas Redemptoris? Hominem portavit ad cœlum: & Deum misit ad terras.

Ecce iterum nova de supernis medicina mittitur! ecce iterum humana Divinis miscentur! Prædixisti, Deus meus! per ipsum, quem donasti, Spiritum tuum: *effundam aquas*

I Super

*super sitientem, & fluenta
super aridam: effundam Spi-
ritum meum super semen tu-
um, benedictionem meam su-
per stirpem tuam. Effundam
Spiritu meum super omnem
carnem: & prophetabunt fi-
lii vestri. Spargam super vos
aquam mundam: & mun-
dabimini ab omnibus inqvi-
namentis vestris. Spiritum
meum dabo in medio vestri.*

Impleta jam est, Deus meus! prædi-
ctio tua, & effusi imbres charisma-
tum, & flumina benedictionum.

Venit illa communis expectata læ-
titia omnium justorum.

*Venit dulcis hospes ani-
ma, dulce refrigerium, in la-
bore*

bore requies, in aestu temperies, in fletu solatiū, lavans, quod est sordidum; rigans, quod est aridū; sanans, quod est saucium; flectens, quod est rigidum; fovens, quod est frigidum; regens, quod est devium.

Venit inspirator fidei, doctor scientiæ, fons dilectionis, signaculum castitatis, & totius causa virtutis.

Venit enim; cū duodecim essent ministri, & mysteriorum tuorum dispensatores, unanimiter congregati Hierosolymis, in domo à te selecta, in civitate sancta, in urbe perfecti decoris; & facto cœlitus repentino sono, tanquam advenientis spiritus vehementis, visæ sunt illis linguæ dispertitæ, tanquam ignis; seditq; supra singulos eorum: ut replerentur omnes Spiritu sancto, & variis loqui lingvis inciperent.

Congregati erant unanimiter : concordiam enim amat ille Spiritus, animosq; hominum unanimes ligat arctius: rixas & contentiones fugat ipse, & ab eis fugatur.

Congregati erant Hierosolymis. Locum amat sanctum: & ubi verbum tuum prædicatur; ibi gratiosè commoratur. Non est sine Spiritu hoc verbum, neque verbum tuum sine Spiritu.

Factus est sonus, ut ventus.

Non quiescit Spiritus sanctus; sed vox ejus auditur: non mutus est; sed loquitur, & peccatoribus annunciat redemptionem, miseris relevationem, tristibus exhilarationem, depressis erectionem, captivis educationem, ligatis solutionem, mortuis resurrectionem.

Fuit sonus cœlitus repentinus & vebemens. Non est Spiritus

Spiritus sanctus donum hominis; sed Dei omnipotentis: non affert caduca, sed perennia; non terrena, sed cœlestia. Subitum etiam est, & improvisum plerumq; Dei auxilium. Cùm de omni desperatum est remedio humano: manus subvenit Altissimi, & medetur opportunè. Alacris est Spiritus sanctus: & expeditos atq; promotos, quos movet, reddit. *Nescit enim tarda molimina Spiritus sancti gratia.*

*Visa sunt lingua disper-
tita, tanquam ignis.* Lingua est organum Spiritus sancti: quo regnum spirituale præparat, & amplificat. Et quemadmodum lingua discernit sapores: ita Spiritus sanctus bonum docet à malo, & spiritus discernere. Donum insuper variarum confert linguarum: & linguarum diversitate dispersam hominum multitudinem colligit in unitatem.

I;

Igneus

Ignis tandem est Divini amor Numinis, mentes tenebris immerfas illuminat; animos charitate calefacit: bonis operibus reddit fulgentes, pravos affectus & actiones exurit.

○ delabere de cœlo ignis saluberrime!

Nos, obscœnis libidinum tædis, ardemus: ut terra non sedes hominum; sed Ætna videatur impudicarum flammarum. Nam sicut Ætna intestinis quibusdam naturæ ferventis ardoribus; sic illa abominandis jugiter fornicationum ignibus æstuat. Accendimus hoc pacto ignem furoris, igne perniciosi, ignem Domini, ignem indignationis: qui egressus à Domino consumpsit Nadab & Abihu. Quàm graviter Propheta: *Ecce omnes ejus ignem accenditis, & vires præbetis flammæ: ingredi mini in lucem ignis vestri & flammæ, quam accendistis.*

Totum

Totum namque humanum genus hoc ordine in pœnam æternam ruit, quo scriptura memoravit. Primum enim accendit: postea vires ignibus præbet: postremò flammam ingreditur, quam paravit. Et primum quidem ignem sibi accendit æternum, cum primum peccare incipit. Vires ignibus præbet, cum peccata cumulat peccatis. Ignem introit æternum: quando irremediabilem jam malorum omnium summam, crescentium delictorum iniquitate, complevit: sicut Salvator noster ad Judæos principes ait: *implete mensuram patrum vestrorum: serpentes! progenies viperarum!*

O delabere de cœlo, Spiritus ecclestis, pluvia liberalissima! & exstingue ignis istius flammam execrabilem; ne igni me tradant intolerabili: quem nulla aqua, nulla ripa, nullus fluvius, nullum mare potest exstingere.

Sordes undique adhærent: quis eluet?

eluet? cœno coinquinatus sum peccatorum: quis purgabit? vulnerata est anima, & impurata: quis sanabit, & exterget? aruerunt ossa: quis rigabit? Nonne tu elues? purgabis? sanabis? exterges? rigabis? Nunquam me repulsam pati passus es: an primùm jam precationem meam repudiabis? Sed non denegabis, quod precor: quia iussisti me precari; & quia salutem meam, quam desideras, spectat, quia ad honorem tuum vergit.

O igitur me tuæ voluptatis torrente pota: ut nihil jam degustare libeat venenatæ dulcedinis mundanæ.

Tu mentis meæ sis lux & dux: tu, ut autor es omnis in me boni, ita sis autor. A te enim humiliter dependeo.

In te credo, verum Deum: qui Patris es & Filii Spiritus, & à Patre & Filio ab æterno procedis, ac ad me mitteris in tempore.

In, & per te, sum, quicquid sum. Per te sum justus: per te sum fortis: per te sum mansuetus: per te sum humilis: per te sum castus: per te sum patientis:

tiens: per te sum prudens: per te sum liberalis: per te sum frugalis.

O Paraclete! doce me facere voluntatem tuam: quia Deus meus es tu. Credo ergo, quòd, quemcunque inhabitaveris, Patris ac pariter Filii domicilium condis. Beatus, qui te habet hospitem! quoniam per te Pater & Filius, apud eum, faciunt mansionem.

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XXVIII.

De Mystero Trinitatis.

O Tres coæquales: & coæternæ personæ: Deus unus & verus: Pater, & Filius, & Spiritus sanctus: qui solus habitas æternitatem, & lucem inaccessibilem. Qui fundâsti terram, in potentia tua, & regis orbem terræ, prudentiâ tuâ: Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth! terribilis